

Kada smo dočekali 2020. godinu nismo ni sanjali šta će nam ona doneti. Već na samom početku godine susreli smo se sa nečim nepoznatim, virusom pod nazivom Covid 19. Zarazno oboljenje koje nam je promenilo živote iz korena. Teška klinička slika, nepoznati simptomi, smrtni ishod, sve veći i veći broj obolelih, vanredno stanje, neizvesnost, briga. A direktno na udaru turizam i ugostiteljstvo. I bum, sve je stalo! Zabrana kretanja i okupljanja, putovanje u inostranstvo nije opcija. A da li je bezbedno putovati po našoj lepoj zemlji i konačno upoznati sve te magične predele? Da li ste za jedno letovanje u Srbiji?

Zamislite kombinaciju planine, jezera, vodopada, reke, gastronomskih specijaliteta, srdačnih ljudi i na sve to dodajte malo adrenalina, rakije, dobrog sira i ćevapa. Pa gde ako ne u Zapadnoj Srbiji! Dobrodošli na Zlatar, planinu gde srce kuca jače!

Planina Zlatar je mesto koje ima neku posebnu čaroliju i ovde smo stacionirani narednih **7 dana**. Boravak na ovoj planini upotpuniće sve bogatstvo ovog kraja - reke, jezera, prirodno i kulturno nasleđe i sve to u kombinaciji sa čistim vazduhom, velikim brojem sunčanih dana, šumskim jagodama, borovnicama. Vlasnik vile Zlatarka, Vlada, se uvek pobrine da goste dočeka domaćinski, pa to ni ovog puta nije izostalo. Zašto na Zlataru srce kuca jače? Da li sam subjektivna ili je to zaista tako? Dozvolite mi da vas ubedim zašto je ovo letovanje pravi izbor.

Naše sedmodnevno letovanje **započinjemo posetom Zlatiboru**, penjemo se na najviši vrh Tornik (1.496m) i uživamo u pogledu. Opciono, do podnožja možete i žičarom ali mi ipak biramo pešačenje, jer nas u centru Zlatibora čeka čuvena komplet lepinja! Nakon komplet lepinje na Zlatiboru se možete prošetati centrom, obići pijacu, jahati konje, a potom nastavljamo put ka našem odredištu - Zlataru.

Drugi dan je rezervisan za vidikovce sa kojih se pruža nestvaran pogled na okolinu. Prvi koji smo posetili je „Orlova stena“, hranilište beloglavog supa i mesto sa kojeg trenutno posmatramo kanjon Zlatarskog jezera. Dok nam društvo prave supovi, uživamo u trenutku i svako od nas se trudi da napravi najbolju fotografiju. Ali avaj, za danas nas očekuje još lepota pa nastavljamo put dalje preko Božetića i Debelje kako bismo posetili vidikovac „Savina stolica“. A pogled još lepši! Zelena boja Zlatarskog jezera zaista nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Predah pravimo uz heljdin palačinak sa džemom od šljiva ili kajsije u etno selu Šitkovo, a u povratku u selu Božetići posećujemo manastir Dubnicu iz XIV veka. Najlepši izlazak sunca je na najvišem vrhu Zlatara, pa je veoma važno da se lepo odmorimo jer u ranim jutarnjim časovima (03:30h) krećemo na uspon. Osvajamo vrh Zlatara, penjemo se na 1.627m nadmorske visine i uz prve jutarnje zrake uživamo u pogledu na Durmitor, Prokletije, Jadovnik. Prilično je hladno

ali, momenat kada izlazi sunce čini da se osećamo kao u bajci. Nakon što smo dočekali prve zrake i spustili se nazad kroz šumu, usledio je pravi „zlatarski doručak“ - heljdopita, sir, kajmak, uštipci, sudžuk, paprika u pavlaci. Kratka dremka i nastavljamo avanturu.

Dobro, videli smo Zlatarsko jezero iz više uglova ali hajde da se sada upoznamo sa najmanjim od sva tri jezera - **Radoinjskim jezerom**. Ne tako duga pešačka tura, svega kilometar, vodi nas do vidikovca „Vraneš“ sa kog se pruža pogled na meandar na Radoinjskom jezeru, a u daljini vidimo branu „Kokin brod“. Pauza za fotografisanje i nastavljamo put ka jezeru. Možda je vreme da se malo i okupamo na ovom letovanju, šta kažete? Na samom jezeru ima dosta uređenih mesta, a kada smo pronašli našu idealnu lokaciju rešili smo da ovaj dan pored jezera iskoristimo maksimalno. Čak i da pripremimo roštilj, jer složićete se, najbolji je u prirodi! U večernjim satima sumiramo utiske prethodnih dana i pripremamo se za ono što sledi.

Četvrti dan je dodao posebnu vrednost ovom putovanju. Nakon doručka smo se uputili ka manastiru Mileševi, zadužbini Vladislava, sina Stefana Prvovenčanog, da još jednom pogledamo fresku „Beli anđeo“ i uverimo se zašto je ovo jedan od najlepših radova srpske i evropske umetnosti srednjeg veka. Nakon što smo se osvežili u gostionici manastira, nastavljamo put ka jednom od najlepših vodopada - Sopotnici na planini Jadovnik. I mogu slobodno reći da ovo jeste najlepší vodopad u Srbiji, a ako ga posetite uverićete se u to i sami. Slapovi Sopotnice su proglašeni zaštićenim prirodnim dobrom, a kružna tura oko čitave formacije vodopada duga je oko dva kilometra. Lepo uređena, sa mestima za predah i uživanje u lepoti, pravo je mesto za beg u tišinu i raj za srce i dušu. A nakon što smo se povezali sa prirodom i okrepili se energijom vode i sunca, vreme je za adrenalinsku akciju. Odlazimo do Brodareva i započinjemo našu rafting avanturu na Limu u trajanju oko 3h. Bukovi, veslanje, sunce i puno smeha dali su pečat današnjem danu. Da vidimo šta nas to sutra čeka...

Dobro jutro svete, **dan peti** i opet je vreme za vodu! Pa zar nismo na letovanju? Peškir, krema za sunčanje, šešir, papuče, ma sve je spremno. Destinacija: Zlatarsko jezero - Kokin brod. Kod samog pontona nas čeka draga Ivana sa kajacima. Zadužujemo opremu - kaciga, samospas, vesla i po dvoje u kajak. Pa da vidimo kako ćemo se snaći. Bilo je to zaista pravo uživanje, a i prilika za kupanje u kristalno čistoj vodi ovog prelepog jezera.

Magija se nastavlja, dan je rezervisan za jednu od najposećenijih destinacija, stanište beloglavog supa i konačno otkrivamo **kanjon Uvca** i nestvarne meandre Uvačkog jezera. Krstarimo kanjonom i uživamo u priči našeg Šula iz SRP „Uvac“, a potom nastavljamo ka vidikovcu „Molitva“. Pešačka tura traje oko 3h, sa povratkom u kamp, i već na samom početku je naporna pošto se izlazi iz kanjona. Ali ono što nas očekuje na vrhu je zaista vredno svakog napora. Na vidikovcu ima dovoljno vremena za uživanje i fotografisanje, ali povratak ka kampu praćen je mirisom čuvenih sjeničkih ćevapa koje specijalno za nas priprema Mika, pa je to i motiv da se narednih pet kilometara pređe brže. Da bi ovaj dan bio kompletan nikako se ne sme preskočiti Fatmir i najbolji kolač „trileće“ u poslastičarnici u centru Sjenice.

Sve što je lepo kratko traje pa mi se čini da je i ovo putovanje proletelo. Pakujemo kofere i pozdravljamo se sa našim domaćinom u nadi da ćemo se ubrzo ponovo sresti jer, na Zlatar se ne dolazi samo jednom, njemu se uvek vraćaš!

U povratku posećujemo **vodopad Gostilje i etno selo Sirogojno**, značajne atrakcije nadomak Zlatibora, i upoznajemo se sa životom ljudi ovog kraja od druge polovine XIX i početkom XX veka. A kada ste u Sirogojnu nemojte propustiti „Krčmu“ - prebranac, jagnjeće pečenje, heljdopitu, sir, kajmak, razne pite, domaće sokove, a Mlađa i Dragan će se potruditi da vam poseta ostane dugo u sećanju.

U nadi da sam vas inspirisala bar onoliko koliko mene svaki put iznova inspiriše ovaj kraj, **čuvajte se i vidimo se na Zlataru!**

Test i fotografije: Marta Đorđević, Srbija za mlade

